

8. May. 1972

FAKTA

Dato:

8. May. 1972

Sidetæl:

Værkstedsbog 1972 | s. 31-36

3. B og med navnet "POLITIK"
Udvalgte kunde bestående af
alle muntlige foredrag (i ens formål)
af statsmænd og politikere til
konferencer og besøg i andre lande
skrivende ud og indad til
trykte hænder. De samme
to handlinger fulgte en tur og
en tur, med forskellige personer,
men altid med det selv samme
handlingsmønster.

8-5-72.

Det er bemærkelses-
- værdigt at mine tanker
- aldrig ikke svare til mine
- handlinger. Er det sådan at
mine tanker altid er forud,
længere fremme, end handlingerne?
Et eksempel i følge mine tanke-
- konklusioner er det faktum at
- fremstille produkter der ud-
- springer af og frembringe som:
- perceptioner i form af farve, i
- struktur og deres materialitet.
Men - mine handlinger og de
- produkter der er en følge af

dem er i sin kerne fortrin-
-vis baseret paa perceptionen - sans-
-ningen og (i sig) materialiteten.
Mød sig? tænken og handlingen
hinanden?

Det kunne til syne lade sig se
souden ud. Men, man kan ogsaa
stille det spørgsmål, hvilke
af de to, tænken eller handlingen
-gen der er mest soud?

Tænken (min tanke) er et rent
intellektuelt produkt og (i mit
tilfælde) fortrinvis baseret paa
en vis bearbejdelse af, en kontak-
-tation med fru andres tanker - hvad
jeg læser, høre - ser - ved.
og det ifølge blot i handling - frem-
-stiller et eller andet produkt,
skipper jeg, men jeg slipper, paa
et vist punkt (det spontane
"forklarelse") mine intellektuelle
tankebegreber for i det hele
taget at kunne handle, da
handlingens forudsætter en beslut-
-ning - fru gang til gang et
valg - et valg af det der er ube-
-vidst - spontant. Det bliver
da i lang tid højere end mig

Selv (sum man af mig selv i det
håndlende øjeblik) der handler
og ikke en handling ud fra min
konkret rent intellektuelle nuværen-
de konklusioner.
Mouste er det sådan: skulle
jå handle ud fra de intellektu-
-uelle konklusioner jå paa da-
-værende tidspunkt var moust
til kunne det kunne ske hvis
jå anmælede mig selv og det
jå i sin skilt der er mit. Min
handling ville da alene blive
en handling af mine funktioner -
konklusioner, ikke et væk
men en befaling fra funktioner,
intellektets paa bud som alene
kun følge hvis alle mine
andre bestemte (følelse, fornem-
-melser, intuition, sansning o. s. v.)
undertrykkes.
Det er disse to begræber funktion
og handlinger der ustandselig
og liges i skrid med hinanden.
Handlinger (og dens produkt)
forfatter funktion og funktion paa
sin side forfatter (fordommer!)
handlingerne (produktet).
Det skyldes mouste at funktion

bevær sig paa de mange
muntlige heder plan hvori med sin
hånd ligger der i følge sin
natur man tage en beslut-
ning og derfor ikke kan be-
-være sig paa alle muntlige heds-
-planer men man vælger et
af dem. I det øjeblik dette
valg er gjort, hånd ligger
fuldbyrdet i produktet træder
den hen til (begynder i en af
fanger) og man forstår dette
ene valg paa baggrund af
sin form liden af alle de
andre muntlige valg.
Dette er kunstnerens egen
trivsel - trivsel paa valgets
gyldighed shillet over for tankens.

Det er her foreslået med
"R+B" ideen var netop at
prøve om ikke i det ene
valg alle de andre ville
være i tvivl?
Eller - er hvad man vælger
(hvilke "form" - "stil"!)

i forhold til at man vælger -
tager en bestemmelse - et spring.²
Vil det vise sig at et hvilket
som helst valg kan rumme alle
mühtigheder?

Answer man formen - Stilen - for
at være noget helt lige gyldigt
og ydre man kunne tænke sig
at vælge mellem forskellige for-
-mer er lige gyldigt at man
ligesom godt kan vælge den
ene som den anden - ja vælge
i blinde. Det man var den
menings hen sigt hvorvidt man
bringer formen - hvad man selv
kun for den til at betyde -
man den man bringer den pro-
dens funktion simpel hen i for-
-hold til hvad man vil sige
- det man var dette der er
væsentligt.

En enkel form kan indeholde
alt - en rypig form (Jules
manierisme Tiepolo!) kan var-
blevet for indhold.

Anton Ehrenzweig skriver -
"Artistic traditions which bind
the artist both in content and

form can give him more free-
-dom than the forced, over-origi-
-nality of our time"
(js underheger).

Modernismens tendens henimod
of det ~~at~~ i dag kun vi opnå
permanente brud er endt
som sin egen modsetning
men lig akademiets formalisme
(J. eks. har dette betydet at
Marcel Duchamp, ironisk
nok er blevet udgangs punkt
for denne akademiisme, som
der i sin tid var tilfældet
med Cézanne).

12-5-72.

Med mellemrum er
jeg gang på gang vendt tilbage
til forsøg med materialitet.
Det js siger ved disse forsøg
er: at undgå farven som
sprøjt element - at opføre
formen og strukturen tendens til
figurdannelse - benægte sagt at
problemer er ~~farve~~ farve og
formløst ~~til~~ objekt.
I like anden farve end made-